

[Knud Jespersen.]

at lytte. Når man f. eks. i et omfang af 15.000 har nedlagt arbejdet i Ålborg i dag, så er det ikke, fordi man er kommunister. Der er socialdemokrater, og et flertal er utilfredse. Når man på Århus Flydedok af 400 mulige får 350 stemmer for at ofre en dagløn for at fortælle socialdemokratiet, at nu er det på tide, man fører en anden slags politik, så er det ikke, fordi de er antisocialdemokrater; så er det, fordi de vil noget andet.

Når hr. Thomas Nielsen siger: så lad os tage det valg og ikke regere på de andres betingelser, så er der vist ingen, der vil drømme om, at hr. Thomas Nielsen er interesseret i at støtte kommunisterne. Så er det på baggrund af det pres, der er. Vil man aldrig lytte? Syv gange har man kuldsejlet. Syv gange har man narret menneskene til at tro, at de ofre, de bragte, også gav resultater. De fik ingen resultater, og denne gang får de altså et minusresultat.

Hr. Kjeld Olesen sagde endvidere, at andre grupper end lønmodtagerne ville også blive ramt af indkomstpolitikken. Hr. Kjeld Olesen, vær venlig at nævne fra denne talerstol, hvad det er, man tager fra jordspekulanterne. Alt det andet tæller ikke. Fortæl, hvad det er, man tager. Fortæl, hvad man tager fra militarismen. Det er meget udmærket at forklare i en sen natte-time, at vi tager fra alle mulige. De kan bare ikke mærke det, men de, der kan mærke det, det er alle lønarbejderne.

Og så spørgsmålet om arbejderenhed og socialdemokratiet. Der er jo ingen grund til at skjule noget. Vi er tilhængere af åbenhed. Vi vil denne enhed på arbejdspladserne. Jeg forstår godt hr. Kjeld Olesens fidus at kaste sig over kommunister, SF'ere og andre, der er imod, der kritiserer socialdemokratiet på et konkret grundlag. Vi er tilhængere af kritik, værsgo at kritisere os. Vi vil aldrig opgive kritikken af jer. Jeg foreslog, at I skulle tage det hele af bordet, om fornødent appellere til arbejderklassen. Det ville I ikke, eller også turde I ikke. Og når man så siger, vi kritiserer jer, ja vel, hvad er dog det for en samling, socialdemokratiet har skabt? Er det en samling, der forener kræfterne på arbejdspladserne? Kan I komme nogen steder og forklare, at hr. Poul Schlüter og Dansk Arbejdsgiverforening reddede den arbejderpolitik, der skulle føres? Kan I regne med,

at I kan gøre noget sådant uden at blive kritiseret? Det vil vi da nu godt vide.

Vi anser det ikke for at være en sådan udvikling, at vi skal angribe socialdemokratiet. Vi angriber kapitalen og kapitalhaverens system. Men vi godtager heller ikke, at de samme, der storpralende erklærer, at de er for demokratiet, men altid sætter det ud af kraft, når det drejer sig om de arbejdendes rettigheder, kommer og klandrer os. Vi kommer til at diskutere på arbejdspladserne, hvad der skal gøres, og vi kommer også til at forklare, at det ikke var en socialdemokratisk politik, ikke en arbejderpolitik, først at lade afgifterne vokse og derefter låse lønningerne fast.

Vi kommer til at diskutere forskellen, om det er jer, reformisterne, der er realister, om det er jer, der er tilhængere af armod, som har anerkendt, at det var rimeligt at leve med fællesmarkedets vurdering om 15 pct. arbejdsløse, eller om det er os, der siger, at man må bekæmpe arbejdsløsheden, og hvis ikke arbejdsløsheden kan afskaffes, ja, så må systemet laves om. Vi har vendt os imod højrekræfterne, men I har en ejendommelig måde at bekæmpe højrekræfterne på, netop ved at give jer dem i vold. Vi har vendt os imod ødelæggelse af dyrtidsreguleringen. I har en ejendommelig måde at forsvare den på, nemlig ved at opgive den. Vi har vendt os imod alt dette, som står i jeres programmer, og når I så sammen med andre, Dansk Arbejdsgiverforening, hr. Poul Schlüter, hr. Erhard Jakobsen, hr. Jens Møller, marcherer på det grundlag, så siger man: ja vel, men herregud, hvorfor kritiserer I os, I vil jo enhed? Ja men ikke enhed på kapitalens betingelser, enhed på grundlag af arbejderbevægelsens interesser og deres fælles krav. Vi er ikke og bliver ikke antisocialdemokrater, men vi er og vil altid være anti-kapitalister. Ud fra det grundlag vil vi også appellere til de socialdemokratiske arbejdere, ikke om at bekæmpe jer, men om at bekæmpe dette resultat, dette forlig og kapitalhaverens system, og det gør man faktisk ved at stritte imod denne voldtægt, man er i færd med at begå i denne natte-time.

Brusvang (CD):

Må jeg først knytte et par bemærkninger til hr. Knud Jespersens indlæg. Det er så sjældent, at hr. Knud Jespersen siger noget,